ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΠΑΙΓΝΙΑ

Ἐκ πολλῶν ἀριθμῶν (ὁσωνδήποτε) κατ' ἀριθμητικὴν τάξιν τεθειμένων κυκλικῶς καὶ ἀπὸ τῆς μονάδος ἀρχομένων, νὰ εὕρῃ τις ἀριθμὸν παρ' ἄλλου διανοηθέντα.

Ἔστωσαν οἱ ἀριθμοὶ 1 μέχρι 12, οὓς θέτομεν ὡς κατωτέρω:

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν διανοεῖται ὁ Α ἕνα, τὸν 5 λ. χ. Λέγομεν τῷ Α νὰ μᾶς ὑποδείξῃ ἕνα ἄλλον ἀριθμόν. Μᾶς ὑποδεικνύει λ. χ. τὸν 9. Εἰς τὸν ὑποδειχθέντα ἀριθμὸν (9) προσθέταμεν τὸν μέγιστον τῶν ἐν τῷ κύκλῳ ἀριθμῶν, τὸν 12, καὶ ἔχομεν 9+12=21. Λέγομεν τῷ Α ν' ἀρχίσῃ ν' ἀριθμῇ ἀπὸ τοῦ ὑποδειχθέντος ἀριθμοῦ (9) ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν τοῦ κύκλου, ἀντιστρόφως ὅμως τῆς τάξεως αὐτῶν, καὶ μετρῶν ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ, ὃν διενοήθη (5), συμπεριλαμβανομένου, μέχρι τοῦ παρ' ἡμῶν εὑρεθέντος ἀθροίσματος, ἤτοι μέχρις 21. Ὁ ἀριθμὸς εἰς ὃν θὰ σταματήσῃ ὁ Α (5) ἔσται ὁ ὑπ' αὐτοῦ διανοηθείς. Τῷ ὄντι. Ἀρχίζων ἀπὸ τοῦ 9 καὶ προχωρῶν ἀντιστρόφως (πρὸς τὸ 8, 7, 6 κλπ.) λέγει: 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21. Ὁ ἀντίστοιχος ἀριθμὸς τοῦ 21 εἰς ὃν ἔσταματήσεν εἶνε 5, ἤτοι ὁ διανοηθεὶς ἀριθμός.

Σημείωσις. Ὅπως καταστῇ δυσκολώτερον πρὸς κατανόησίν του τὸ παίγνιον τοῦτο, ἀντὶ νὰ ληφθῇ ὁ μεγαλήτερος ἀριθμὸς λαμβάνεται τὸ διπλάσιον ἢ ἄλλο πολλαπλάσιον αὐτοῦ. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω παραδείγματος ἀντὶ νὰ ληφθῇ τὸ 12 (λαμβάνεται τὸ 24 λ. χ. 9+24=33. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ διανοηθεὶς ἕνα ἀριθμὸν θ' ἀριθμήσῃ 33 καὶ οὐχὶ 21. Πλὴν τούτου δύναταί τις νὰ εἴπῃ εἰς τὸν διανοηθέντα ἀριθμόν τινα νὰ μὴ ἀρχίσῃ ν' ἀριθμήσῃ ἀπὸ τοῦ ὑποδειχθέντος ἀριθμοῦ (τοῦ 9) ἀλλ' ἀπὸ ἄλλου τοῦ 11 λ. χ. Τότε ὅμως ἀντὶ νὰ ἀριθμήσῃ 21 θ' ἀριθμήσῃ 23 ἤτοι (9+21+2 [διὰ τὸ 11 καὶ 10]=23).

Ἀντὶ ἀριθμῶν δύναται τις νὰ μεταχειρισθῇ καὶ παιγνιόχαρτα, ἅτινα δύναται νὰ θέσῃ καὶ ἀνέῳραμμένα, ὅταν γνωρίζῃ τὴν κατάταξιν αὐτῶν. Τοῦτο μεγάλως αὐξάνει τὴν τέρψιν τοῦ παιγνίου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Ἰουνίου 1880.

1161.

[Τὸ ἑπόμενον λύτα δοθήσονται εἰς βιβλίον].

Σχημάτισον κυβόλεξον ἐκ τεσσάρων λέξεων, ἐν αἷς ν' ἀναγιγνώσκεται καὶ ἡ λέξις ὁρμῶν.

Ἐν Πάτραις, τῇ 10 Ἰουνίου 1880. **Δ.

1162.

Σύγκειμ' ἐκ μερῶν ἐννέα, ὧν τὸ πρῶτον καὶ ὁ Πλάτων
Ἀνεγνώριζεν ὡς πρῶτον, τὰ σοφώτατα συντάττων.
Τὸ δὲ δεύτερόν μου ὅταν μετὰ τούτου συνδυάσῃς,
Στεναγμὸν, ὦ ἀναγνῶστα, παραχρῆμα θὰ ἐκφράσῃς.
Τὰ ἐπίλοιπα δ' ἑπτά μου ὅταν μέρη συμπροφέρῃς,
Τ' ἄριστον τῶν ἐπιθέτων τοῦ ἀνθρώπου τότ' ἐκφέρεις.
Κἂν τὰ πέντε ἐκ τούτων μόνον τελευταῖα ἐκφωνήσῃς,
Εἰς τὴν θάλασσαν πολλάκις ἐμπορεῖς νὰ μ' ἀπαντήσῃς.
Ἂν δὲ πάντα μου συνάψῃς κ' ἐκφώνησῃς τὰ ἐννέα,
Τῶν κακίστων ἐπιθέτων ἐκφωνεῖς τὸν βασιλέα.

1163.

Τὸ ἄθροισμα δύο ἀριθμῶν, ὧν ἑκάστος σύγκειται ἐκ τεσσάρων ψηφίων, εἶνε ἴσον μὲ 13332. Τὰ ψηφία τῶν δύο τούτων ἀριθμῶν εἶνε τὰ αὐτὰ, οὐχὶ ὅμως τεθειμένα καθ' ὁμοίαν θέσιν, σχηματίζουσι δὲ ἀριθμητικὴν πρόοδον· ἀλλὰ κατ' ἀντίστροφον θέσιν. Ἡ ἀριθμητικὴ διαφορὰ εἶνε 2.

Ποῖοι εἶνε οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι;

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 12 Ἰουνίου 1880. Εἰς ἀξιωματικὸς τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

1164.

En langage logogriphique,
Combien font cent cinquante, et puis rien, et puis six?
Certes! qui sait l'arithmétique
Ne doit pas rester indécis;
Le cas n'est pas problématique,
Mais pourtant ce seul numérique
Ne suffit pas pour savoir qui je suis.
Ajoutez donc à ce calcul magique
Le caractère alphabétique
Qu'on trouve entre l'R et le T;
C'est l'S, oui, la place l'indique.
Eh bien! dites-le moi, qu'en est-il résulté?

**

1165.

Λ Υ Σ Ε Ι Σ

Leonidas.

1166.

Ὁ πατὴρ εἶνε 38 ἐτῶν, ὁ υἱὸς 12 καὶ ἡ θυγάτηρ 4 (12^2=144. 1444=38^2).

1167.

1168.

Εἶνε πάντοτε χρήσιμον νὰ λαμβάνῃ τις μάθημα, ἔστω καὶ παρ' ἐχθροῦ· ἀλλ' εἶνε πολλάκις ἐπικίνδυνον νὰ δίδῃ τις μάθημα, ἔστω καὶ εἰς φίλον.

1169.

T A L M A
A M O U R
L O I R E
M U R E T
A R E T E

1170.

Bonne entreprise fait bon entreprendre.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ.

Ὁ κόσμος εἶναι τρελλὸς ἐν γένει
Ὅστις δὲν θέλει τρέλλους νὰ βλέπῃ,
πρέπει εἰς τὸν οἶκον κλεῖστος νὰ μένῃ
καὶ τὸν καθρέπτην νὰ θραύσῃ πρέπει.

Ἐν Βερολίνῳ. **Ρ.

Ἀθήνησι τύποις Ἀδελφῶν Περρῆ.